

Hengellistä

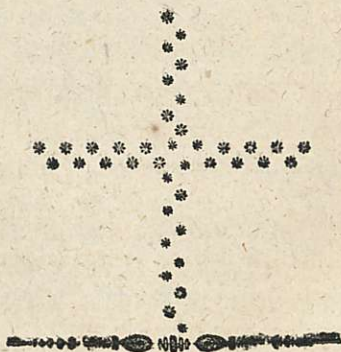
Wirtta,

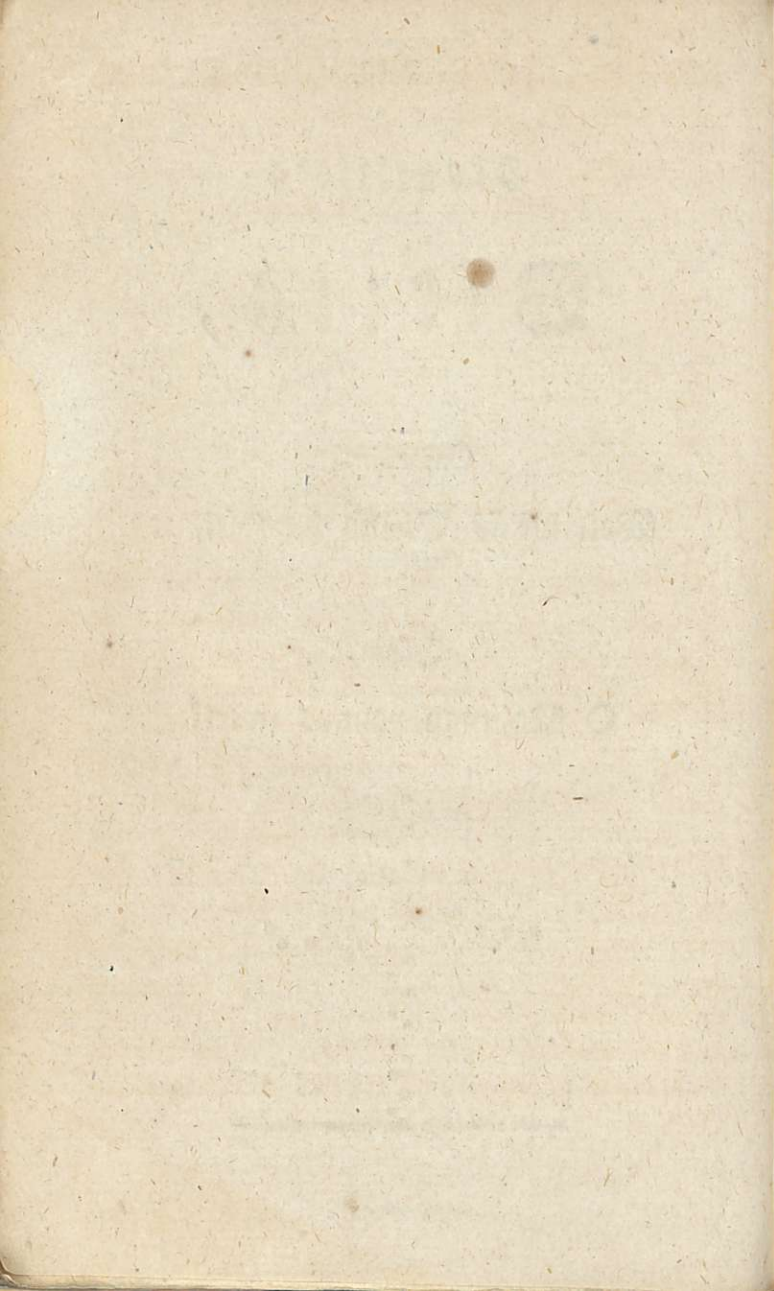
Ensimmäinen.

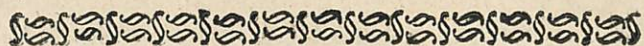
Woi! mitäs Sielun huutelet, x

Toinen.

O Mailman pahuus suuri?

Ensimmäinen;

B. I. Minun sielun jälkeen nyt pian.

Woi! mitäs Sielun huutelet, Ja valitat niin
vaikasti? Voi, miksis nurotos muuttelet, Ja
itket aivan haikasti? Miks olet noin nyt lewotoin,
Käsiäs myös sinn tänn heität, Maahan katsoin
luondos wastoin, Kaswos Nurinkolt peität?

2. Syy on minull kyll ruikutta, Ja murhen
wirttä laula, Syy on minull kyll ruikuita, ja
surun nuotti pauha, Syy on minull joka siwull:
Sill HERRa nuolens ampuis, Peltoni pääll, siela
lä ja tääll, Siis ilo minus sammuis.

3. Koska Tulo jo rupeisi Kaunistä Eukoista-
man, Jost' mä, waimon ja lapseni, Luulimma
einem saawan Niin HERRa suur kaitt tyyni
juur, Murskuiksi rikki hakkais, Misun, Rufin,
kaiikk myös muut niin, Surkiasti maahan tram-
pais.

4. Kaket olit aiwan suuret, Jotk' äkist alas
tulit, Sentähd' ei jään muut kuin juuret, Paik-
kan kuhun ne kuliit; Kalat myöskin löi pyörö-
sin, Jotka suurimmat olit: Mutt pienet ne ei
kestänet, Waan perät pojes kuolit.

5. Kaket maan wakkiafs lakaisit, Joit pak-
suld oli sängen, Ja päiwäll kolmannell makai-
sit, Siin kuhung' olit langenn', Leimui tuli, wettä
tuli, Niin Ett sillatkin siirsi, Aidat ojiss ja myös
Joiss, paikoistans pojes kiersi.

6. Tämä niin paljo matkan saat, Väänisä
Emä Kirkon, Et hän Tulon niin maahan kaas,
Ettei se enä wirkon; Waan täytyi hüd' Eländen
syöd', Ne jälken jäänet sängen; Ja nyt einettän
eisimän, Täyty mersähän änket.

7. Mutta jo männytkin puuttumat, Metsän
korwes ja mäeli, Sill sin mennän kyl' puuttu-
mat, Joutortain kaikell wäeli, Kewiämp' tämä
liene wähä, Kuin koht maan tielle, Käänth, Lasten
kansa arwollansa, Ja siellä nälkän näändy.

8. Tätä tekemän totifest, Meit Herran witsa
waati, Koska hän myöskin pikifest, Karjamme
wähäks saatti, Kutoll julmass, taudill tuimall, Joka
maan alla ratti, Wajot Härkäm, niin myös
Lehmäm: Siis parkki syöd' on pakki.

9. Aika jo waati kylwämän, Mutt siemend
ei ol huomass, Kylwöy jäll kässe kynthämän, Waan
Juhta maka kuopas, Jos its' wedän joka erän,
Woiman se pojes wiepi; Sill parkki rati' rieskas
ta paits, Eihan päästämme syöpi.

10. Maidon kantaja Kuopasa, Synoäs maan
alla maka; Sentähden täyty huokata, Ett kaikist
olen wapa. Nyt täyty mun kyll kuiuall suull,
puun kuoren päälle purra Wajffe huutelen ja
rukoilen, En saa, waan se on turha.

11. Jo mä nyt rakas Sieluini, Olen kyll
kuulla saanut, Minkätähden sä luifani, Surusa
olet maanut: Waikene nyt ja kuule Synyt, Jota
sun suremahan, Pitäpi tääll, kaikell wäell, Van-
keten ratki maahan.

12. Syndiäs sielun murhajat, Sureille sinä
aina Syntiäs Karjas surmajatt, Kynneleill alas
paina Syntiäs myös, joka sun Työs, Yellofas
turhaks teki, Jtke hartast, walit raskast, Se lei-
wän suustas weti.

13. Tain witsauksen ajaisen HERRa sun
päälles heitti, Ettei sinua ijäinen, Sammuttama-
toin liekki, Syndeis tähden, pirun nähden, Hel-
wetin järwes paistais; Waan ett Sielus ijät
ilos, Taiwan herkkuja maistais.

14. Kats, kuing HERRa etselle, Nutuuttas
kaikill tawoill, Jtsens wihaiseks teettele, Työden
sinua waimoill, Ets käänyisit ja wäänyisit, Pois
sieltä lawiald tieltä, Joka Sielun paistiks pirun,
Helmetin Tuleen rientä.

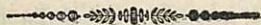
15. Ah! tee sentähden katumus, Pois synnin
tieltä wääny; Tee myös yks oikia parannus,
Ja HERRan tykö kääny An witsan suut ja

älä suut' Waikka se wäähä syöpi, Et tapa, waan
juur wapan Ilon sisälle wiepi.

16. Kistin all älä sano sä: Jo Herra on
mun hylkän, Näin onnetoit nyt olen mä, Et
mistän olen Ylkän Waan tiedä se ja hawaitse,
Ett Herra omians täällä Kurittele, rasittele, Ja
wiimein säästä siellä.

17. Sano sentähden päätökses: Riitos sull
rakas Isä, Edestä tain Kurituksen, Jong all sä
minull lisä, Min kärsimyst ja tytymyst, Ja
pääst wiimein pois waiwast, Pyhäis pariin wois
ton Salin, Ilon ja riemun Laimas!

Toinen:

Nykyisen ajan

Suruttomuudest.

Surutoin Synnin orja,
Rowin kuollen maka kurja,
Eikä kuule kaifunata,
Vaimenitten pauhinata,
Ehk' ajat on muuttuwaiset.
Nian täällä puuttuwaiset;
Kuiteng kuorsu kuolemasa,
Huoku Helmetin haudasa.
Heräjä sinä joka makat,
Ja nouse kuolluista,

Niin JEsus sinua
Nöswalaise.

Pawalin Epistolat Epheserein tykö 5 luku.

B. f. Hädäsän huudan HERRA, &c.

S Mailman pahus suuri? Sill eletän suru-
toin, Ja maatan synneis kowin, Juur aiwan
murhetoin! Waikk' kuinka HERRA uhka Wi-
hans hirmuisudell, Sanas palweljain kauria,
Jotk' waroivat khyneleil.

2. Ah! syh on surkia aiwan, Näin waikkaast
walitta, Ett HERRAN Sana turhan, Kansalle
saarnatan, Kosk ei he waari ota, Ehk' kuinka
neuwotan, Waan kilwan synneis kohta, Näin
helwettin juostan.

3. Woi waarallista aika Mihin' olem elänet.
Sill waikka kuinka paikan, Nyt itses kääändänet,
Niin hawaitset ja näet, Ett ajat wiimeiset, On
meitä lähestyner, Ja eletän syndisest.

4. Ah woi woi minua waiwaist; Sill pelkän
wapisen; Ett HERRA Jumal Taiwast, Wihaan
sytty hirmuisen. Ah! eikös Christit rakas, Syy
ol jo peljätä, Kosk synnit joka paikas, Wallan
saa walita.

5. Ah woi meit onnettomit, Ett (ain) eläm
surutoin, Ja makam synnis kowin, Mailmas
murhetoin. Kuing HERRAN ilmestystä, Tääll
mahdan odotta, Ja riemu Taiwallista, Illoisest
toiwotta!

6. O HERra korkia Taiwan, Sä suuri Jumal, Kats' armiast päälle waiwan, Kuin olem ansain synneillä! Ja älä an meidän hukku, Mu wihäs hirmuisen, Kans kuollon' kauhian nukku, Itkun juur ijäisen.

7. Ah Christityt kait rakkat, Siis waarin ottakat! Ja olkat aina walpat: Juur hartast rufoilkat: Ett HERra olis wielä, Lepynen Jumala, Eik hirmuisudel meitä, Tääll tahrois kohdata.

8. Njat kyll Christit vakas, Jo näjet muuttuwan, Jos ennätät wiel takas, Pikaisest katsoman, Waan kuitenk' neuwo paras, Ett hyljät mailman, Ja pyhdät tulla Taiwan, Ijäiseen kunnian.

9. Ah! autuas on se sielu, Joll onmpi mailmas, Nks wilpiröinen halu, Etfi riemu Taiwan; He saawat wihtoin nähdä, Karitsan häät kaunit, Jotk uskon kautta täällä, Sen onnen käftit.

E O P P U.

